

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

เรื่องเพศ เป็นปฏิบัติการที่กำเนิดมาพร้อมกับมนุษยชาติ มีอิทธิพลสะท้อนหรือผลักดันให้เกิดกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิต อย่างที่คนเราจะปฏิเสธได้ยาก ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) นักจิตวิเคราะห์ของโลกชาวออสเตรีย ผู้ที่ให้กำเนิดวิชาจิตวิเคราะห์ศาสตร์ (Psychoanalysis) เชื่อว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดในชีวิตของคนเรา เพราะเรื่องเพศเป็นสาเหตุให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ขึ้นในคน ฟรอยด์ได้ตั้งทฤษฎีเซ็กส์ปกครองโลกเอาไว้ (Sex Governs the World) เขาได้ศึกษาชีวิตโดยอาศัยปัญหาทางเพศเป็นหลัก ฟรอยด์ ได้กล่าวยืนยันว่า เรื่องความรู้สึกทางเพศนั้นมนุษย์มีมาตั้งแต่เกิดแล้ว ชีวิตความเป็นอยู่ทางวัฒนธรรมของมนุษยชาติ ได้รับพลังทางจิตวิทยาจากสัญชาตญาณทางเพศ ซึ่งเรื่องนี้นักปรัชญาชาวตะวันตกได้เน้นถึงเรื่องเพศและกามารมณ์ ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของมนุษย์ เป็นสิ่งสำคัญอันดับที่สองรองจาก อาหาร หรือจัดเป็นปัจจัยที่สองในบรรดาปัจจัยสามประการ คือ อาหาร กามารมณ์ และสังคม ต่อมา วิลล์ ดูแรนท์ (Dr. Will Durant) นักเขียน และนักปรัชญา ชาวอเมริกันก็ได้กล่าวว่า "รองจากความหิว เรื่องเพศเป็นสัญชาตญาณที่รุนแรงที่สุด และเป็นปัญหาที่ใหญ่โตที่สุดด้วย" (สุชาติ โสมประยูร , 2522 : 13) เรื่องเพศเป็นส่วนหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงชีวิตทางด้านวัฒนธรรม ประเพณี หากในสังคมไทยเรานั้น เรื่องเพศเป็นเรื่องที่ถูกปกปิด มักไม่ใคร่จะได้รับการแสดงออกมากันอย่างเปิดเผยเท่าใดนัก

เรื่องเพศเมื่อเอ่ยถึงหรือพูดกัน มักจะรู้สึกว่าเป็นเรื่องที่น่าอับอาย ไม่สมควรที่จะนำมาพูดกันโดยเปิดเผย ถือเป็นของหยาบคาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมของคนไทยด้วยกันแล้ว เรื่องเพศได้ถูกปกปิด จึงไม่กล้าถามผู้รู้ มักจะแอบถามกันเองในหมู่เพื่อนฝูง บางครั้งก็ได้รับความรู้ที่ผิด ๆ ไป ปัญหาที่เกิดจากพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์นั้น มีอยู่หลายลักษณะหลายประการในสังคมของเรา แต่ก็มีผู้ให้ความสำคัญไม่มากนัก เนื่องจากค่านิยมที่มองไปว่า เรื่องเพศเป็นสิ่งต่ำ ลามก ชั่วช้า ไม่สมควรที่จะมีการกล่าวถึง ซึ่งความคิดเหล่านี้ยังไม่ถูกต้อง (วันทนี วาสกะสิน, 2526 : 3-4)

โดยเฉพาะสังคมไทย ยังมองเห็นเรื่องเพศ เป็นเรื่องที่ลึกลับ และต้องไม่ได้ เป็นของ หยาบ ขัดต่อวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีอันดีงามของสังคม ซึ่งเรื่องนี้เป็นความคิด เก่า ๆ ของบุคคลหัวโบราณที่ตามสมัยไม่ทัน มนุษย์บางจำพวกจึงนำเรื่องเพศไปบิดเบือนหรือ นำไปใช้ในทางเสียหาย เช่นการทำหนังสือโป๊ ภาพยนตร์เกี่ยวกับเรื่องเพศที่ไม่ได้เป็นไปในทาง สร้างสรรค์ ทำให้เรื่องเพศกลายเป็นของตกต่ำลงไปเรื่อย ๆ

เมื่อสังคมไม่ยอมรับสื่อมวลชนที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศ ดังนั้นสื่อที่นำเสนอเรื่องเกี่ยวกับเพศจึงกลายเป็นสินค้าต้องห้าม (Taboo Product) ของสังคม การนำเสนอเรื่องราวต่าง ๆ ที่ เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศถือเป็นเรื่องต้องห้าม (Taboo Communication) ไม่เหมาะสมที่จะนำมาพูด คุยกันในที่สาธารณะ ดังนั้นผู้ผลิตจึงต้องหาหนทางที่จะทำให้สินค้าอันได้แก่สื่อที่นำเสนอเรื่อง รวทางเพศถึงมือผู้บริโภคให้จงได้ หรืออาจกล่าวโดยง่ายคือ การพยายามหาช่องทาง การจำหน่าย (Channel of Distribution) ของสื่อที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศนั่นเอง

ช่องทางจำหน่าย จัดเป็นกลยุทธ์อย่างหนึ่งที่ทำให้การขายประสบความสำเร็จ เพราะการจัดจำหน่ายคือการทำให้สินค้าเคลื่อนย้ายจากผู้ผลิตไปถึงมือผู้บริโภค สิ่งสำคัญที่ผู้ บริโภคต้องคำนึงถึงในการจัดจำหน่ายก็คือ สถานที่ตั้ง (Location) โดยคำนึงถึงการกระจาย สินค้าเชิงกายภาพ (Physical Distribution) พิจารณาเกี่ยวกับการขายสินค้า ณ ที่ใด ที่จะมี โอกาสขายสินค้าได้มากกว่าคู่แข่งอื่น สถานที่บางแห่งเหมาะกับสินค้าบางชนิด เช่น หาก ต้องการซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ ซอฟต์แวร์ ผู้ซื้อก็จะนิยมไปเลือกซื้อที่ห้างพันธุ์ทิพย์พลาซ่า เพราะถือเป็นแหล่งไอทีขนาดใหญ่ในประเทศไทย เป็นต้น นอกจากนี้แล้วยังต้องคำนึงถึง วิธีการจัดจำหน่ายเพื่อกระจาย (Distribution) ของสินค้าอีกด้วย ทั้งนี้ผู้ผลิตต้องพิจารณาถึงกลุ่ม ลูกค้าเป้าหมายว่าเป็นใคร มีพฤติกรรมในการซื้ออย่างไร ทำอย่างไรจึงจะสามารถทำให้สินค้า เข้าถึงผู้บริโภคได้มากที่สุด

จะเห็นได้ว่าสื่อมวลชนที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศ มักจะมีแหล่งขายเฉพาะที่ เนื่องจาก จัดเป็นสินค้าต้องห้าม (Taboo Product) ไม่เหมาะสมกับสังคมไทย สื่อที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศ อย่างเปิดเผย โฉ่งแฉ่ง เป็นสินค้าผิดกฎหมายตามบทบัญญัติกฎหมายไทย ดังนั้นการจะทำให้ สินค้าเฉพาะดังกล่าวถึงมือผู้บริโภคได้ จึงต้องอาศัยช่องทางจำหน่ายที่มีประสิทธิภาพพอ จึงจะทำให้เกิดธุรกิจค้าขายของสื่อที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศได้

ปัจจุบัน สื่อมวลชนที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศ หรือ หนังสือโป๊ ได้เติบโตและพัฒนาทั้ง ด้านรูปลักษณ์และเนื้อหา จากบทอัครจริยในกาภิหรือขุนช้างขุนแผน ได้เปลี่ยนรูปแบบโฉมมาเป็นความโจ่งแจ้ง และเปิดเผยอย่างเต็มที่ใน "นวลนาง" "เพ็ญพักตร์" "สะบัดช่อ"

และ “ทีเด็ด” เป็นต้น ทำทลายความหมายของคำว่า “จริยธรรม” และ “ความถูกต้อง” (กิตติกันภัย, 2535 : 2)

สื่อที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศ ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ที่วางขายตามแผงหนังสือหรือร้านค้าในตลาดมืด ส่วนใหญ่มักมีเนื้อหาเพื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศของผู้เปิดรับสื่อมากกว่าจะให้ความรู้โดยตรงไปตรงมาและถูกต้องตามหลักวิชาการ ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวยังวางขายเสรี โดยปราศจากการควบคุม

สื่อสิ่งพิมพ์ อันได้แก่ นิตยสาร“ทางเพศ” มีวิวัฒนาการมาตั้งแต่ยุค นายพจนานถ เกสจินดา หรือ ฮิวจ์ เฮฟเนอร์ เมืองไทย ซึ่งเป็นผู้บุกเบิกวงการนี้เป็นคนแรก ได้นำนิตยสารรายเดือน ชื่อว่า “โมเดิร์น แมน” (Modern Man) นิตยสารเพื่อชายชาติรี และสตรีผู้มีรสนิยม นิตยสารในความหมายของ แฟรง ลูเธอร์ มอทท์ (Frank Luther Mott) ให้ความหมายว่าเป็น “เอกสารที่เย็บเล่ม ออกเป็นประจำและมีเนื้อหาหลากหลาย” (ประมะ สตะเวทิน, 2539 : 76)

นิตยสารที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศ ส่วนใหญ่จะมีการนำเสนอในลักษณะภาพโป๊ของนางแบบ นายแบบ เนื่องจากความแรงของนิตยสารทางเพศ ตั้งแต่กลางปี พ.ศ. 2537 ต่อเนื่องจนมาถึง พ.ศ. 2538 ตลาดเริ่มร้อนแรงขึ้นทุกขณะ ทำให้แผงหนังสือเต็มไปด้วยนิตยสารหลากหลายชื่อ หลากแนว มีทั้งนิตยสาร “ทางเพศ” หญิง ชาย ส่งผลให้ตลาดในช่วงนี้ขยายตัวอย่างรวดเร็ว ดังนั้นนิตยสาร “ทางเพศ” ทั้งรายเดือน และรายปักษ์ แนวยั่วอารมณ์ทางเพศ จึงได้ทยอยกันออกมาวางจำหน่ายในท้องตลาดกันเป็นทิวแถว อาทิ ระทึก, ฉกรรจ์, สยามหนุ่ม, นวลนาง, เพ็ญพักตร์, สะบัดช่อ, ทีเด็ด, Pink และ Q เป็นต้น ภาพบางภาพมีการนำเสนอเรื่องราวทางเพศในลักษณะค่อนข้างอนาจาร และยั่วให้เกิดอารมณ์ทางเพศ ทำให้ภาครัฐเข้มงวด กวดขัน และมีการจับกุมนิตยสารแนวนี้มากขึ้น (กฤติกา นพรัตน์, 2539 : 2-3)

จากความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี ทำให้มีการนำเสนอเรื่องราวทางเพศ ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น วิดีโอเทป วีซีดี อินเทอร์เน็ต เกิดขึ้นมากในสังคมไทย โดยวิดีโอเทปได้แพร่หลายเข้ามาในประเทศไทยเมื่อไม่กี่ปีมานี้ โดยเริ่มต้นที่สถานีวิทยุโทรทัศน์ ช่อง 4 บางขุนพรหม เพื่อใช้บันทึกรายการโทรทัศน์ (สุธี พลพงษ์, 2533 : 38) แต่สำหรับวิดีโอไปแล้ว ไม่มีหลักฐานแน่ชัดว่าเข้ามาเผยแพร่ในประเทศไทยครั้งแรกเมื่อใดและอย่างไร เป็นแต่เพียงการคาดเดาว่าวิดีโอไบบ้อนแรกเข้ามาในเมืองไทยจากการลักลอบนำเข้ามาจากต่างประเทศ ไม่ใช่วิดีโอซึ่งผลิตขึ้นมาจำหน่ายและเผยแพร่โดยคนไทย

จากวิดีโอต้นฉบับเพียงไม่กี่ม้วน ที่นำมาจากต่างประเทศ ก็ถูกสำเนาให้เป็นร้อยเป็นพันม้วน แพร่กระจายสู่มวลชนโดยผ่านศูนย์วิดีโอเทปที่มีมากมายในประเทศอย่างรวดเร็ว จากการเช่าเพียงอย่างเดียวก็กลายเป็นการให้เช่าและขายขาดตามแต่ผู้บริโภคจะพอใจเลือกแบบไหน ปัจจุบันในตลาดวิดีโอไปไม่ได้มีเฉพาะวิดีโอที่นำเข้าจากฮ่องกง ญี่ปุ่น อเมริกา หรือ ยุโรป แต่เพียงอย่างเดียว แต่มีวิดีโอที่ผลิตโดยคนไทยเองจำหน่ายอีกด้วย (กิตติ กันภัย, 2535 : 4)

การนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับทางเพศทางสื่อสารมวลชน เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่าไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมและวิถีของคนไทย แม้ว่าประเทศไทยได้มีพระราชบัญญัติปราบปรามการให้แพร่หลายและการค้าวัตถุอันลามก พุทธศักราช 2471 ได้บัญญัติไว้ในมาตรา 3 เกี่ยวกับผู้ให้บริการสื่อลามก มีความผิดต้องระวางโทษตามมาตรา 4 ระบุเกี่ยวกับการช่วยทำให้แพร่หลายหรือช่วยในการค้าวัตถุหรือสิ่งอันลามก โดยการโฆษณาหรือทำให้ทราบกันทั่วไปว่ามีบุคคลทำให้แพร่หลายหรือทำการค้าขาย ซึ่งวัตถุเช่นนี้ก็คือหรือประกาศโฆษณาหรือทำให้ทราบกันไปด้วยตรง หรือโดยทางอ้อมก็ถือว่าบุคคลอาจหาวัตถุลามกดังกล่าวนั้นได้โดยวิธีใด ฉะนั้นท่านว่าความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำและปรับ (อรรถพ เชียรถาวร, 2540: 130)

สาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้รับสารมวลชนมีความต้องการเปิดรับสื่อมวลชนที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศ ก็เพราะเรื่องเพศเป็นเรื่องต้องห้าม (Taboo Communication) หรือพึงปกปิดในสังคม การพูดคุยกันเกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างเปิดเผยเป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงกระทำ (Everett M. Rogers, 1973 : 70) ฉะนั้น มวลชนจะหันมาพึ่งสื่อชนิดนี้ในยามประสบปัญหา และเมื่อต้องการข้อมูลข่าวสาร รวมทั้งความบันเทิงทางเพศ บางกลุ่มใช้สื่อเพื่อคลายความเครียดจากสังคมเมืองที่วุ่นวายหรือบางกลุ่มมีความต้องการสื่อที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศ เพื่อความอยากรู้อยากเห็นเท่านั้น ดังนั้นสื่อมวลชนที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศนี้ ก็จะทำหน้าที่ให้การพึงพาและตอบสนองความต้องการดังกล่าวให้กับมวลชนผู้เปิดรับสื่อเหล่านี้

วันที่ 17 กันยายน 2541 คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ หรือ สยช. ได้จัดสัมมนาสื่อมวลชนเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน เรื่อง "อิทธิพลของสื่อที่ไม่เหมาะสมต่อเด็กและเยาวชน : สื่อลามก" ชื่น ณ ตึกสันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

ปัญหาเรื่องสื่อลามกนั้น สังคมไทยยังไม่มียุทธศาสตร์เพียงพอในการคุ้มครองเด็กจากสื่ออันไม่เหมาะสมเท่าที่ควร กฎหมายของไทยนั้น มีมากพอสมควรที่เกี่ยวกับสื่อลามก แต่ยังไม่ครอบคลุมถึงสื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่ออินเทอร์เน็ต และกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมดูแลสื่อยังล้าสมัย รวมทั้งยังไม่มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง ทำให้สื่อลามกยังเกิดขึ้น

เรื่อย ๆ ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการแพร่กระจายของสื่อลามก โดยเฉพาะสื่อสิ่งพิมพ์ ยังหาซื้อได้ตามแผงหนังสือทั่วไป

ปัญหาของสื่อลามกเกิดจากการขาดความเข้าใจที่แท้จริงในเรื่องเพศ และผู้ผลิตสื่อบางรายนำมาเผยแพร่ในลักษณะที่ลามกอนาจาร นอกจากนี้ยังมีการละเมิดสิทธิ โดยนำเด็กมาแสดงในสื่อประเภทนี้ และมีการทำร้ายเด็กอย่างรุนแรง อีกทั้งกฎหมายยังไม่รัดกุมในเรื่องการไม่สามารถทำลายแท่นพิมพ์ เมื่อมีการจับกุมผู้ผลิตสื่อลามกได้แล้ว ปัญหาของสื่อลามกที่ไม่สามารถกำจัดได้หมดนั้น ส่วนหนึ่งมาจากการไม่เปิดเผยแหล่งที่มา รวมทั้งสถานที่พิมพ์ ซึ่งเมื่อมีการจับกุมแล้วมักจะไล่แต่ผู้ขายรายย่อยเป็นส่วนใหญ่ ทำให้สื่อลามกยังแพร่กระจายอยู่เป็นจำนวนมาก

เด็กและเยาวชน รวมไปถึงบุคคลทั่วไป สามารถหาสื่อลามก หรือสื่อที่นำเรื่องราวทางเพศได้ง่าย เนื่องจากมีขายกันอยู่ทั่วไปในย่านชุมชนในเขตกรุงเทพมหานคร เนื่องจากระบบการสื่อสารอันทันสมัย จึงส่งผลให้การแพร่กระจายของสื่อลามกในปัจจุบันเป็นไปอย่างรวดเร็ว และบางครั้งการบริการทางไปรษณีย์ ซึ่งเป็นบริการของรัฐยังคงเป็นเครื่องมือของการแพร่กระจาย โดยการเช่าตู้ไปรษณีย์ไว้แจกจ่ายสื่อลามกอีกด้วย

นายมนตรี สันทวีชัย เลขาธิการมูลนิธิคุ้มครองเด็ก กล่าวว่า “หนังสือโป๊ หนังสือภาพ ผู้ดองขายและโปรมืดได้อย่างเสรี เมื่อคนอ่านโดยเฉพาะผู้ชายได้อ่านได้เสพอย่างขาดจรรยาบรรณ ก็เกิดความต้องการทางเพศ ผลที่สุดก็ได้รับบาดเจ็บหรือผู้ที่นำเจ็บปวดคือลงกับเด็กเล็ก ๆ ผู้ที่ได้รับผลกระทบอย่างโหดร้ายจริง ๆ ไม่ใช่นางแบบ ไม่ใช่ช่างภาพนะครีบ แต่เป็นเด็ก ก็อยากให้คิดกันสักนิดนะครีบ สำหรับผู้เป็นต้นกระบวนการผลิต งานของคุณถือว่ามีส่วนในการทำลายสังคมมาก”

การแพร่กระจายของสื่อที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศอย่างไร้ขอบเขตของจรรยาบรรณ ศิลธรรม จึงกลายเป็นปัญหาของสังคมไทยในปัจจุบัน หลายหน่วยงานได้จัดให้มีการสัมมนาและอภิปรายในหัวข้อปัญหาดังกล่าว แม้จะมีผู้เกี่ยวข้องหรือนักวิชาการออกมาแสดงทัศนะถึงมาตรการ แนวทางการแก้ไข แต่ก็ไม่สามารถหยุดการแพร่กระจายของสื่อที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศได้อย่างจริงจัง อันเนื่องมาจากกฎหมายที่มีอยู่ ยังขาดการบังคับใช้อย่างจริงจัง ประกอบกับเทคโนโลยีอันทันสมัยของการสื่อสาร จึงส่งผลให้สื่อที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศมีการแพร่กระจายอย่างรวดเร็ว ต่อเนื่องและอย่างเป็นเครือข่าย

การแพร่กระจายของสื่อที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศมีลักษณะเป็นเครือข่าย กล่าวคือ ช่องทางการจำหน่ายแต่ละช่องทางของสื่อแต่ละชนิดมีความสัมพันธ์กัน สมาชิกที่อยู่ในเครือข่าย มีการติดต่อ สื่อสาร พุดคุยซึ่งกันและกันเพื่อหาช่องทางของช่องทางจำหน่ายที่จะทำให้สื่อที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศสามารถเข้าถึงกลุ่มผู้บริโภคได้มากที่สุด และง่ายที่สุด เพื่อประโยชน์ในเชิงธุรกิจของผู้ผลิตและผู้จำหน่าย

การวิจัยครั้งนี้ จึงมุ่งที่จะศึกษาถึงกระบวนการแพร่กระจายและการจัดวางจำหน่ายของสื่อที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศ โดยศึกษาถึงรูปแบบ ความสัมพันธ์ของเครือข่ายที่ก่อให้เกิดการแพร่กระจายของสื่อมวลชนที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศในกรุงเทพมหานคร

1.2 ปัญหาวิจัย

1. เครือข่ายและช่องทางการแพร่กระจายของสื่อที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศเป็นอย่างไร
2. กระบวนการวางจำหน่ายของสื่อที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศในกรุงเทพมหานครเป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงลักษณะเครือข่ายและช่องทางการแพร่กระจายของสื่อที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศ
2. เพื่อศึกษากระบวนการการวางจำหน่ายของสื่อที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศในกรุงเทพมหานคร

1.4 ขอบเขตการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้ ศึกษาเฉพาะเครือข่ายของผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่าย และช่องทางการวางจำหน่ายของสื่อที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศอันเกิดจากการซื้อขายขาดในเชิงพาณิชย์ (Commercial) เท่านั้น โดยศึกษาสื่อดังต่อไปนี้

1. สื่อสิ่งพิมพ์
2. สื่อวิดีโอเทป
3. สื่อวีซีดี
4. สื่อภาพยนตร์

อนึ่ง การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาสื่อที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศ 2 ลักษณะ คือ สื่อที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศแบบไม่โจ่งแจ้ง (Implicit) เปิดเผยบางส่วน ไม่สามารถมองเห็นอวัยวะเพศได้ทั้งหมด สามารถวางขายได้อย่างเปิดเผยในที่สาธารณะ และสื่อที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศแบบโจ่งแจ้ง (Explicit) เปิดเผยทั้งหมด สามารถมองเห็นอวัยวะเพศได้อย่างชัดเจน ไม่สามารถวางขายได้ทั่วไป มีการซื้อขายเฉพาะที่หรือต้องลักลอบซื้อขายกันเท่านั้น

ทั้งนี้ จะศึกษาให้เห็นถึงรูปแบบ (Pattern) การจัดจำหน่ายระหว่างสื่อที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศแบบไม่โจ่งแจ้ง (Implicit) และเปิดเผยแบบโจ่งแจ้ง (Explicit) ว่ามีการเลือกใช้ช่องทางการวางจำหน่ายอย่างไร มีเครือข่ายการแพร่กระจายของสื่อที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศในกรุงเทพมหานครอย่างไร

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

สื่อที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศ หรือ สื่อทางเพศ (Sex Media) หมายถึง สื่อที่มีเนื้อหา รูปภาพ และเรื่องราวเกี่ยวกับทางเพศ ทั้งในระดับที่เปิดเผยแบบไม่โจ่งแจ้ง (Implicit) จนถึงระดับที่เปิดเผยอย่างโจ่งแจ้ง (Explicit) ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อวิดีโอเทป สื่อวีซีดี และสื่อภาพยนตร์

การแพร่กระจาย หมายถึง การแผ่ขยายพื้นที่ของสื่อมวลชนที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศจากผู้ผลิตไปสู่ผู้บริโภค

การจัดจำหน่าย หมายถึง การกระจายสื่อที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศโดยวิธีการขนส่งตั้งแต่ผู้ผลิตไปจนถึงมือผู้บริโภคคนสุดท้าย

การวางจำหน่าย หมายถึง วิธีการจำหน่าย หรือการเลือกช่องทางจำหน่ายที่ทำให้สื่อที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศถึงมือผู้บริโภคคนสุดท้าย

เครือข่าย คือ รูปแบบการติดต่อ หรือรูปแบบความสัมพันธ์ของการวางจำหน่ายสื่อที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศ ระหว่างผู้ผลิต ผู้จำหน่าย และผู้บริโภค ที่มีลักษณะความสัมพันธ์ โยงใยกันอย่างเป็นเครือข่าย

1.6 ข้อตกลงเบื้องต้น

การวิจัยเรื่อง เครือข่ายการแพร่กระจายสื่อที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศในกรุงเทพมหานครเป็นเรื่องปกปิดทางสังคม ทำให้ไม่สามารถอ้างชื่อจริงผู้ให้ข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์ได้ เนื่องจากข้อมูลบางส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจสื่อที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศของกลุ่มผู้มีอิทธิพลบางกลุ่ม ดังนั้นการเปิดเผยชื่อและนามสกุลจริง อาจทำให้ผู้กรณาเอื้อเพื่อข้อมูลเอกสารและข้อมูลจากการสัมภาษณ์ได้รับอันตรายหรือเกิดความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินได้ ผู้วิจัยจึงใช้นามสมมติของผู้ให้ข้อมูลและผู้เกี่ยวข้องทั้งหมดที่อยู่ในเครือข่ายของธุรกิจสื่อที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศ ทั้งนี้เพื่อความปลอดภัยและความสบายใจของผู้เอื้อเพื่อข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการทำวิจัยครั้งนี้

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการวิจัยจะทำให้เห็นถึงลักษณะเครือข่ายของการแพร่กระจายของสื่อที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศในกรุงเทพมหานคร
2. หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง สามารถนำข้อเท็จจริงที่ได้จากงานวิจัยนี้ไปใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนนโยบายของหน่วยงานและองค์กรในการจัดระเบียบ แบบแผน ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับลักษณะโครงสร้างของสังคมไทย โดยศึกษาจากปรากฏการณ์การแพร่กระจายของสื่อที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศนี้